

Konklusion

Artikel 2, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/30/EF af 26. marts 2002 med henblik på bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne skal fortolkes således, at »driftsrestriktioner« udgør en fuldstændig eller midlertidig forbudsforanstaltning, som forbyder et subsonisk civiljetflys adgang til en lufthavn i en medlemsstat i Unionen. Følgelig udgør nationale miljøbestemmelser, som fastsætter maksimale støjgrænser målt på jordniveau, som skal overholdes ved overflyvning af områder i nærheden af lufthavnen, ikke i sig selv »driftsrestriktioner« som omhandlet i denne bestemmelse, medmindre de som følge af den relevante økonomiske, tekniske og retlige kontekst kan have samme virkninger som et forbud mod adgang til nævnte lufthavn.

(¹) EUT C 148 af 5.6.2010.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. september 2011 — straffesag mod Aldo Patriciello (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Isernia — Italien)

(Sag C-163/10) (¹)

(Medlem af Europa-Parlamentet — protokollen vedrørende privilegier og immuniteter — artikel 8 — straffesag om bagvaskelse — erklæringer, der afgives uden for Parlamentet — begrebet »meningstilkendegivelse under udøvelsen af det parlamentariske hverv« — immunitet — betingelser)

(2011/C 311/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Isernia

Part i hovedsagen

Aldo Patriciello

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Isernia — fortolkning af artikel 9 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter (JO 1967 152, s. 13) — medlem af Europa-Parlamentet sigtet for bagvaskelse efter en falsk anklage mod en repræsentant for ordensmagten — begrebet meningstilkendegivelse afgivet under udøvelsen af hvervet som parlamentariker

Konklusion

Artikel 8 i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er bilagt EU-, EUF- og Euratom-traktaterne, skal fortolkes således, at en erklæring, der afgives af en europaparlamentariker uden for Europa-Parlamentet, og som giver anledning til en straffesag om bagvaskelse i dennes oprindelsesmedlemsstat, alene udgør en meningstilkendegivelse, der fremsættes under udøvelsen af det parlamentariske hverv, som henhører under immuniteten i

henhold til denne bestemmelse, såfremt denne erklæring udtrykker en subjektiv bedømmelse, der har en direkte og klar forbindelse til udøvelsen af dette hverv. Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, om disse betingelser er opfyldt i hovedsagen.

(¹) EUT C 161 af 19.6.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. september 2011 — Francisco Javier Rosado Santana mod Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 12 de Sevilla — Spanien)

(Sag C-177/10) (¹)

(Socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — anvendelsen af rammeaftalen inden for det offentlige — princippet om ikke-diskrimination)

(2011/C 311/15)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 12 de Sevilla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Francisco Javier Rosado Santana

Sagsøgt: Consejería de Justicia y Administración Pública de la Junta de Andalucía

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 12 de Sevilla — fortolkning af Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EUT L 175, s. 43) — § 4 i bilaget (ligebehandlingsprincippet) — anvendelsesområde — forskelsbehandling, der godkendes af forfatningsdomstolen — den nationale rets forpligtelser

Konklusion

1) Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som findes i bilag hertil, skal fortolkes således, at de finder anvendelse på tidsbegrænsede ansættelseskontrakter og ansættelsesforhold, der er indgået med forvaltningen og andre enheder i den offentlige sektor, og at de forbyder enhver forskellig behandling af en medlemsstats fastansatte tjenestemænd og sammenlignelige midlertidigt ansatte tjenestemænd, alene med den begrundelse, at sidstnævnte har indgået en kontrakt af tidsbegrænset varighed, medmindre en forskellig behandling er begrundet i objektive forhold som omhandlet i rammeaftalens § 4, stk. 1.

- 2) § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse skal fortolkes således, at den er til hinder for, at de tjenesteperioder, der er tilbagelagt af en midlertidigt ansat tjenestemand i en offentlig forvaltning, ikke tages i betragtning i forbindelse med adgangen for denne tjenestemand, som i mellemtiden er blevet fastansat, til intern forfremmelse, som udelukkende er forbeholdt fastansatte tjenestemænd, medmindre denne udelukkelse er begrundet i objektive forhold som omhandlet i § 4, stk. 1. Den omstændighed alene, at den midlertidigt ansatte tjenestemand har tilbagelagt tjenesteperioderne på grundlag af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt eller et tidsbegrænset ansættelsesforhold, udgør ikke et sådant objektivi forhold.
- 3) Den primære EU-ret, direktiv 1999/70 og rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse skal fortolkes således, at de i princippet ikke er til hinder for en national lovgivning, som bestemmer, at en fastansat tjenestemands søgsmål vedrørende et afslag på hans ansøgning til en udvælgelsesprøve, der er begrundet med, at forfremmelsesproceduren var i strid med rammeaftalens § 4, skal være indgivet inden for en præklusiv frist på to måneder, regnet fra offentliggørelsen af meddelelsen om udvælgelsesprøve. En sådan frist vil imidlertid ikke kunne gøres gældende over for en fastansat tjenestemand, som er ansøger til udvælgelsesprøven, som fik adgang til prøverne, og som var opført på den endelige liste over de personer, der har bestået prøven, såfremt denne frist vil kunne gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til rammeaftalen. Under sådanne omstændigheder kunne fristen på to måneder først begynde at løbe på tidspunktet for meddelelsen af afgørelsen om annullation beslutningen om at give ham adgang til udvælgelsesprøven og hans udnævnelse til fastansat tjenestemand i højere gruppe.

(¹) EUT C 179 af 3.7.2010.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 8. september 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-220/10) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — forurening og skadevirkninger — rensning af byspildevand — artikel 3, 5 og 6 — manglende kortlægning af følsomme områder — manglende iværksættelse af en mere vidtgående rensning af udledninger i følsomme områder)

(2011/C 311/16)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og S. Pardo Quintillán, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes og M. J. Lois, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135, s. 40)

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 5, og 6 i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, idet den
- har kortlagt alle de kystnære vandområder ved øen Madeira og alle de kystnære vandområder ved øen Porto Santo som mindre følsomme områder,
  - har foretaget en mindre vidtgående rensning end foreskrevet i artikel 4 i direktiv 91/271 af byspildevand fra byområder med over 10 000 PE (personækvivalent) — som det er tilfældet for byområderne Funchal og Câmara de Lobos med spildevandsudledninger til de kystnære vandområder ved øen Madeira,
  - ikke med hensyn til et af byområderne ved Tejo-flodmundingen, nemlig Quinta do Conde, har sikret eksistensen af kloaknet til opsamling af byspildevand i overensstemmelse med direktivets artikel 3,
  - ikke med hensyn til byområderne Albufeira/Armação de Pêra, Beja, Chaves og Viseu og byområdene Barreiro/Moita, Corroios/Quinta da Bomba, Quinta do Conde og Seixal, som udleder deres spildevand til Teje-flodmundingen, har sikret en mere vidtgående rensning end foreskrevet i direktivets artikel 4.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 31.7.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. september 2011 — Sabine Hennigs (sag C-297/10) mod Eisenbahn-Bundesamt og Land Berlin (sag C-298/10) mod og Alexander Mai (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)

(De forenede sager C-297/10 og C-298/10) (¹)

(Direktiv 2000/78/EF — artikel 2, stk. 2, og artikel 6, stk. 1 — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 21 og 28 — kollektiv overenskomst om løn for offentligt ansatte funktionærer i en medlemsstat — løn fastsat efter alder — kollektiv overenskomst, som ophæver fastsættelse af løn efter alder — opretholdelse af velerhvervede rettigheder)

(2011/C 311/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sabine Hennigs (sag C-297/10) og Land Berlin (sag C-298/10)

Sagsøgte: Eisenbahn-Bundesamt (sag C-297/10) og Alexander Mai (sag C-298/10)